

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36

Fylke:

Oslofjord

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Askim

Emne: Helsing -

Bygdelag:

Oppskr. av:

Jens Gjønset

Gard:

(adresse):

Askim

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Fru Hilda Piestad -

SVAR

1. Ja, ved å nikke med hodet - Nei ved å riste på hodet.
2. Ikke nå lenger hilser en på alle. Men det var fast skikk for å hilse på alle en møtte.
3. De eldste måtte ta initiativet. Når det de yngste som hilser først.
4. En så: Gu dag, Gu etta, Gu kveld o.s.v. Mennekk budskapet og kvinnene niet. Når brukker kvinnene også. Jentene niet for som nå, og guttene budskapet - som nå -
5. Når en hilste på de kandisjoverste måtte en vise særlig høflighet - Slektninger hilste en alltid mere hjertelig på. Det var vanlig at bygdefolk tok av seg hatten når de møttes. Det hørte at folk stod med hatten i hånden når de snakket med embetsmenn.
6. Tegn på at de var litt nervøse, eller hadde et virkelig dund - noe de ville lære eller noe de ville oppnå.
7. Det gikk litt raskere i hverdagslaget.
8. Det var fast skikk å håndhilse på alle i huset - også de minste barna - når en kom inn i et hus.
9. Det var vanlig å klappe på skuldrene.

7569

10. Det var vanlig å stause og stå stille et øyeblikk.
Om munnene tok av hatten kan ikke sies sikkert
Både menn og kvinner stod stille når de var ute
på jorden.
11. Når en møtte begravelse eller brudefølge, var det
vanlig å stause og stå stille mens det kjört forbi.
12. En husker at ~~en~~ alle var ute og hilste og klappet
en ny best sam kam til gårds - og når jeger-
huster kom hjem fra moen ble ^{den} klappet og
kjelt.
13. Om morgenen ja en "gø" morgen
Senere på dagen "gø dag" eller "gø middag"
om kvelden "gø" etta eller "gø" kveld. Når en
god aften.
14. På si "gø" aften for eks. om morgenen, det var
spøk og okay.
15. Hvis en så "gø" aften (gø aften) mist på dagen,
kunne få til svar: "Nei, kan beif".
16. I dag er det ikke nøye med uttrykkene, mange
sier "mårn" (mårn-til) dagen.
17. Å hilse med Guds fred var ikke vanlig, det
kunne være når en prest eller en predikant kom.
18. Signe eller velsigne ble lite brukt.
19. En gjest hilste jo "gø" dag når han kom inn
og spurte hvordan det stod til.
20. En gikk "tilsi" - eks. ut i Kammeret -
når en ville tale ved mannen alene.
21. Ikke vanlig at bygdefolk banket på døra -
Først i de siste 40 år er det blitt vanlig at
alle bankes på.
22. "Kom!" eller "Kom inn!" senere "Var så god!"
Han som kom inn stod ved døra og hilste.
Var det en unge, var han fram arundet straks.
23. Bli stående til en bad "kom" sitte.
24. Ja, hatten eller hia tok en straks av.

25. Var så god kom og sitt, så in til alle - også til krumme.
26. Ja, stor skilnad.
27. På helt fummede hilste in armalt og av-ventende.
28. Det var ikke sjeldent at in tokket av stolen.
29. Var gjestene kjørende, tok in gutt mot hesten og satte inn den. Husbondsfolket kom ut - gjerne begge og hilste gjesten velkommen.
30. En så god natt og takk for meg. Det samme igjen - hels him.
31. Ved avskjed: God tur - Skriv -
For siste gang ikke noe bestemt.
32. Det forekom at de kysset hverandre på minnet til farvel, men ikke vanlig.
33. Barn og foeldre var det oftest.
34. Nei - ingen uttrykk.
35. Ikke vanlig her å kysse på kanda.
36. Bortfallen
37. Nei -
38. En her sjelden barn kysse nom, in klem er vanlig.
39. Å kytte nese med småbarn var vanlig.
40. Det var mer en lek, og det gjorde både foeldre og voksne.
41. Å stjule nesen til kamet var vanlig.
42. Å legge kinn mot kinn - brukt av foeldre og av barn - også foeldre og voksne barn. Kalles in klem eller godklem.
43. Se ovenfor.
44. Til lykke eller gratulering brukes ved bryllup, og ved andre anledninger. Det siste at folk gratulerer med dagen også 17 mai.
45. Go jül - gledelig jül. Godt nytt år - også brukt "Godt år". For svarer: Takk det samme igjen. Nå: I lige måde.
46. Ved dødsfall for: Deltar i sorgem. Nå: Kon-

47. Svar: Takk for det. Eller takk.

4.

48. Ikke vanlig å takke med en tale, men takke hver for seg når de gikk om kvelden.

49. Det kunne vel hende at noen spyttet eller bläste når de ville vise forakt.

50. I eldre tid hørte det ut bama sa De til sin egen far og mor. Men bygdefolk sa alltid du til hverandre. I eller for ikke brukt.

51. Han eller ho i staden for du eller De har ikke vært brukt.